

P7_TA(2014)0131

A növénynemesítés

Az Európai Parlament 2014. február 25-i állásfoglalása a növénynemesítésről: a minőség és a terméshozam javítására irányuló választási lehetőségekről (2013/2099(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezetének „How to feed the world in 2050” című, 2009. évi jelentésére,
- tekintettel az új növényfajták védelméről szóló nemzetközi egyezményre (UPOV-egyezmény),
- tekintettel a FAO növénygenetikai források élelmezési és mezőgazdasági felhasználásáról szóló nemzetközi egyezményére,
- tekintettel Ivar Virgin/a Stockholm Environment Institute „A 9 milliárd felé – Megengedheti-e Európa, hogy ne használja ki a géntechnológiával módosított növényekben rejlő lehetőségeket?” című, a Timbro gondozásában 2013. áprilisában közzétett jelentésére,
- tekintettel a FAO 1993. évi, „A természet sokszínűségének leartása” című jelentésére,
- tekintettel a Spitzbergák Nemzetközi Magbunkerjének honlapjára¹,
- tekintettel „A mezőgazdasági biodiverzitásra vonatkozó cselekvési terv” című, 2001. március 27-i bizottsági közleményre (COM(2001)0162),
- tekintettel a géntechnológiával módosított élelmiszerekről és takarmányokról szóló, 2003. szeptember 22-i 1829/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre²,
- tekintettel a mezőgazdasági növényfajok közös fajtajegyzékéről szóló, 2002. június 13-i 2002/53/EK tanácsi irányelvre³ és a zöldségvetőmagok forgalmazásáról szóló, 2002. június 13-i 2002/55/EK tanácsi irányelvre⁴,
- tekintettel a géntechnológiával módosított szervezetek nyomonkövethetőségéről és címkézéséről, és a géntechnológiával módosított szervezetekből előállított élelmiszer- és takarmánytermékek nyomonkövethetőségéről, valamint a 2001/18/EK irányelv módosításáról szóló, 2003. szeptember 22-i 1830/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre⁵,
- tekintettel a közösségi növényfajta-oltalomról szóló, 1994. július 27-i 2100/94/EK

---

¹ <http://www.regjeringen.no/en/dep/lmd/campaign/svalbard-global-seed-vault.html?id=462220>.

² HL L 268., 2003.10.18., 1. o.

³ HL L 193., 2002.7.20., 1. o.

⁴ HL L 193., 2002.7.20., 33. o.

⁵ HL L 268., 2003.10.18., 24. o.

tanácsi rendeletre¹,

- tekintettel az ENSZ-főtitkár „Az élelemhez való jog – Vetőmagpolitikák és az élelemhez való jog: a mezőgazdaság biológiai sokféleségének növelése és az innováció ösztönzése” című feljegyzésére (A/64/170, 2009, ENSZ Közgyűlés),
  - tekintettel a fejlesztési célú mezőgazdasági ismeretekről, tudományról és technológiáról szóló nemzetközi felmérés (IAASTD) – a FAO, a Globális Környezetvédelmi Alap, az Egyesült Nemzetek Fejlesztési Programja, az Egyesült Nemzetek Környezetvédelmi Programja, az UNESCO, a Világbank és a WHO által támogatott kormányközi folyamat – következtetéseire,
  - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
  - tekintettel a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság jelentésére (A7-0044/2014),
- A. mivel a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság e jelentéssel azt kívánja elérni, hogy a növénynevelésnek az európai és a globális mezőgazdasági ágazaton belüli helyzetéről mélyreható vita és vizsgálat alakuljon ki;
- B. mivel a növénynevelési ágazat alapvető fontosságú a mezőgazdaság, a kertészet, valamint az élelmiszer- és takarmány-előállítás termelékenységére, sokféleségére, egészségére és minőségére, illetve a környezetünk szempontjából;
- C. mivel az elsősorban az ENSZ szerveinek, a FAO-nak és a WHO-nak, valamint az ENSZ éghajlatváltozással foglalkozó kormányközi munkacsoportjának jelentései szerint a világ népessége a jelenlegi 7 milliárdtól a 2040 és 2050 közötti időre mintegy 9 milliárdra emelkedik, sőt akár a 10–11 milliárdot is elérheti;
- D. mivel ez a népességnövekedés rendkívüli – elsősorban a tevékenység fokozását érintő – követelmények elé állítja majd a mezőgazdaságot, amelynek jelentősen megnövekedő élelmiszeri szükségleteket kell kielégítenie, és mivel a FAO számításai szerint az élelmiszer-ellátásnak az elkövetkezendő 30–40 évben 70 százalékkal kellene bővülnie;
- E. mivel az Unióban előállított élelmiszerek 30–50%-a, világviszonylatban pedig átlagosan körülbelül 30%-a megy veszendőbe, a fokozódó élelmiszer-ellátás iránti igény jelentős részét ki lehet elégíteni azáltal, hogy a fejlett nemzetek élelmiszer-termelési gyakorlatai jobbra, hatékonyabbá és fenntarthatóbbá válnak, ugyanakkor pedig a fejlődő nemzetek tárolási és elosztási rendszerei bővülnek;
- F. mivel azonban a fő probléma továbbra is az marad, hogy a világ különböző részein a lakosság hogyan tudja biztosítani élelmiszerét, ha a nem megfelelő földhasználat, így többek között a rossz mezőgazdasági gyakorlatok miatt – amely problémát az éghajlatváltozás tovább súlyosbít – a megművelhető terület nagysága csökken, a földterületek bővítésének lehetőségei pedig rendkívül korlátozottak, és mivel a világ legtöbb részén teljesen irreálisnak tűnik újabb mezőgazdasági területek kialakítása ;
- G. mivel a FAO becslései szerint a mezőgazdasági termelésben a növekedés mintegy

---

¹ HL L 227., 1994.9.1., 1. o.

10%-a érhető el új mezőgazdasági területek megművelésével, azaz körülbelül 90%-át a meglévő mezőgazdasági területek hozamának növelésével kell elérni, és mindeközben a termékeknek továbbra is jó minőségűeknek kell lenniük;

- H. mivel a mezőgazdasági területek túlzott mértékű kihasználása a talaj romlásához, legrosszabb esetben pedig erózióhoz és elsivatagosodáshoz vezethet; mivel ugyanez az erdőterületekre is érvényes, hiszen az erdőterületek mezőgazdasági területekké való átalakítása az éghajlatot, a vízgazdálkodást és a biológiai sokféleséget is olyan súlyosan érintené, hogy az az élelmiszer-termelés növelésének alternatívájaként fel sem merülhet;
- I. mivel a mezőgazdasági területek csökkenése mellett a mezőgazdaság termelékenységére is megállt egy szinten, és aggasztó tendenciák mutatkoztak – többek között a termelékenység csökkenése –, amelyek igen komoly következményekkel járnak majd a jövő mezőgazdaságára és az emberi élelmezési szükségletekre nézve;
- J. mivel az élelmiszer-termelés nem pusztán attól függ, hogy rendelkezésre áll-e elegendő termőterület, hanem olyan tényezőktől is, mint az éghajlat, a víz, az energia és a tápanyag bősége; mivel a jövőben ezen alapvető erőforrások még szűkösebbek lesznek, és ez az erőforráshiány várhatóan kedvezőtlenül hat majd a mezőgazdasági földhasználattal, termeléssel és életképességgel kapcsolatos fokozott igényre;
- K. mivel a továbbiakban várhatóan jelentős változások következnek be az éghajlatban; mivel ez Európa esetében jelentősen szárazabb éghajlatot jelent a déli régiókban, ahol a gyümölcs- és zöldségtermesztés szempontjából igen nagy jelentőségű területek találhatóak; mivel Európa középső és északi területein ugyanakkor a jelenleginél enyhébb telekre és jelentősen csapadékosabb nyarakra lehet számítani; mivel ez nagy valószínűséggel többek között azzal a következménnyel jár, hogy gyakoribbá válnak a növény- és állatbetegségek, és új művelési módszereket kell majd alkalmazni;
- L. mivel az európai mezőgazdaság kétségtelenül óriási kihívások elé néz, és a szélsőségesebbé váló időjárási körülmények – többek között aszályok, áradások és más természeti katasztrófák – közepette a mezőgazdaságnak alkalmazkodnia kell a termelés biztosítása érdekében; mivel ha ki akarjuk elégíteni a növekvő élelmiszer-szükségleteket, a szántóföldeken ma látható termények nem lehetnek ugyanazok, mint amelyekkel a jövőben találkozunk majd;
- M. mivel a növényfajta-oltalmi jogok oltalmi ideje nem elegendő a kutatással és fejlesztéssel kapcsolatos kereskedelmi befektetések ösztönzéséhez azon növényfajták esetében, amelyeknek a kereskedelmi hasznosítási szakaszt megelőzően hosszabb fejlesztési időre van szükségük;
  - 1. hangsúlyozza, hogy mind az élelmiszer-ellátási szükségleteket, mind az éghajlatváltozást érintő jövőbeli kihívásoknak való megfelelés szempontjából rendkívül fontos a jól működő és versenyképes növénynemesítési ágazat;
  - 2. jöhetnek az egészséges talaj és a sokféleség elsődleges fontosságú az agroökoszisztéma ellenálló képessége szempontjából, hangsúlyozza, hogy olyan fajtákat kell kifejleszteni, amelyek képesek helytállni a jövőben várható helyzetekben, például növekvő csapadékmennyiség és a számítások szerint gyakrabban előforduló növénybetegségek esetén; megjegyzi, hogy ugyanakkor fontos megőrizni és fejleszteni

a jelenlegi európai sokféleséget az agroökoszisztéma egészében és a genetikai sokféleséget a törzseken belül, valamint a különböző fajták és honos fajták abszolút számát, hiszen mindezekre szükség van annak biztosításához, hogy alkalmazkodni tudjunk az éghajlatváltozás kihívásaihoz;

3. megjegyzi, hogy olyan növényekre van szükség, amelyek hatékonyan megkötik például a nitrogént és a foszfort, jobban tűrik a szárazságot és a nagyobb mennyiségű csapadékot, ellenállóak a károsítókkal szemben, és alkalmazkodnak a hőmérséklet változásaihoz; hangsúlyozza, hogy évelő, azaz több éven át termő növényeket is ki kell fejleszteni; megjegyzi, hogy évelő növények esetében a földet nem kell évente megmunkálni, ami környezetbarátabb gazdálkodást tesz lehetővé;
4. hangsúlyozza, hogy mivel egy új fajta kifejlesztéséhez a kutatási szakasztól a kész vetőmagig legalább tíz évre van szükség, és még további időre a kísérleti alkalmazáshoz és az adott fajta kereskedelmi célú szaporításához, a jövőbeli élelmiszer-szükségletekhez és éghajlatváltozásokhoz való alkalmazkodáshoz már most ösztönözni kell a fokozott kutatási befektetéseket;
5. hangsúlyozza, hogy mivel az új mezőgazdasági területek kialakításának lehetőségei igencsak korlátozottak, rendkívül fontos megkönnyíteni azon olyan új növényfajták kifejlesztésére irányuló folyamatot, amelyek képesek alkalmazkodni a környezeti feltételeikhez, megfelelnek annak a követelménynek, hogy be kell érniük a szűkös erőforrásokkal, támogatják a fenntarthatóság céljait, elegendő hozamot biztosítanak és jó minőségűek; hangsúlyozza továbbá, hogy hasonlóan fontos a már széles körben elterjedt fajták fejlesztése is annak érdekében, hogy a növénytermesztési ágazat jövőbeli technikai és tudományos fejlesztéseibe rugalmasságot építsünk be;
6. megjegyzi, hogy bizonyos, kevésbé jelentős felhasználásokra szolgáló növényvédelmi termékek folyamatos csökkenése igen komoly mértékben kihat a gyümölcs- és zöldségtermékekre, és veszélyezteti egyes különleges növényi kultúrák termesztését; hangsúlyozza, hogy rövid és hosszú távú megoldásokat egyaránt találni kell a növények termesztésére;
7. rámutat, hogy egy új búza-, repce- vagy más növényfajta kifejlesztése átlagosan 10 évet vesz igénybe, és ezért fontos olyan új növénynevelési technikák kidolgozása és alkalmazása, amelyek megfelelnek a társadalmi és mezőgazdasági igényeknek, továbbá e szükségletek kielégítése, és emellett a mezőgazdasági és a kertészeti ágazat versenyképességének fokozása érdekében fontos a rendelkezésre álló technológiákkal szembeni nyitottság; aggodalommal jegyzi meg, hogy a Bizottság késlekedik az új nevelési technikák értékelése terén, és felhívja a Bizottságot, hogy sürgősen tisztázza e technikák szabályozási helyzetét;
8. felhívja a Bizottságot, hogy a „Horizont 2020” kutatási és innovációs keretprogramot vegye igénybe az olyan alkalmazott kutatások finanszírozására, amelyek támogatják az új és innovatív növénynevelési technikák, így például a gyorsított nevelés kifejlesztését;
9. megjegyzi, hogy a FAO becslése szerint a termesztett fajok sokfélesége a 20. században 75%-kal csökkent, és hogy 2050-re a mai sokféleség egyharmada eltűnhet; hangsúlyozza, hogy a világ növekvő népességének hosszú távú élelmezésbiztonsága és az élelmiszer-termelési rendszerek ellenálló képessége szempontjából alapvető

jelentőségű, hogy megóvjuk és megőrizzük Európa biológiai és genetikai sokféleségét; ezért rendkívül fontosnak véli, hogy in situ és on farm megőrizzük a helyi és regionális fajták túlnyomó többségét annak érdekében, hogy a törzsek és fajok, valamint abszolút számuk tekintetében egyaránt fenntartsuk és növeljük a genetikai és kulturális sokféleséget;

10. hangsúlyozza, hogy az új fajták létrehozása szempontjából alapvetően fontos a genetikai variációkhoz való hozzáférés; ezért igen aggasztónak találja a variáció e jelentős csökkenését;
11. üdvözli egyfelől a kormányzat, az ágazat és a kutatási szervezetek közötti – többek között a részvételi nemesítés területére vonatkozó – partnerségek kialakítását, amelyek célja az előnemesítéssel és a nemesítéssel kapcsolatos kutatás ösztönzése, másfelől a genetikai erőforrások jellemzését és megőrzését; felhívja a figyelmet e partnerségek és az e területre vonatkozó transznacionális kezdeményezések megerősítésének és kiterjesztésének előnyeire, továbbá hangsúlyozza, hogy biztosítani kell, hogy a támogatási rendszerek szerkezetét úgy alakítsák ki, hogy azok összességében maximalizálják a beruházások hatását és koherenciáját;
12. úgy ítéli meg, hogy Európa jövője szempontjából döntő jelentőségű a genetikai örökségünk védelméért végzett elkötelezett munka; kiemeli, hogy a genetikai és a kulturális sokféleség fenntartása érdekében különösen fontos a helyi és regionális fajták termesztése és megőrzése;
13. megjegyzi, hogy a mezőgazdaságon és növénynemesítésen belüli genetikai sokféleség megőrzésére és fenntartására irányuló egyik kísérlet keretében világszerte különböző génbankok vetőmagokat és ültetési anyagokat gyűjtenek be; konkrétan megjegyzi, hogy a Spitzbergákon olyan génbank található, amely a világ minden részéről származó genetikai anyagokat tárol, továbbá hangsúlyozza, hogy ez igen fontos és nagyra törő projekt, amelynek célja a genetikai sokféleségnek a jövőre számára való megőrzése;
14. fontosnak tartja a fajták és a genetikai erőforrások nagy többségének in situ és on farm megőrzését; felhívja a figyelmet arra, hogy az állami intézmények jelenleg nem tesznek elegendő erőfeszítést, illetve nem biztosítanak megfelelő támogatást e cél elérése érdekében;
15. hangsúlyozza, hogy e kezdeményezés és más kezdeményezések a jövőbeli növénynemesítés, mezőgazdasági termelés és élelmiszer-ellátás szempontjából döntő jelentőségűek;
16. hangsúlyozza, hogy a növénynemesítéssel kapcsolatos kutatás és gyakorlat – nem utolsósorban a meglévő fajták továbbfejlesztésére és az új fajták létrehozására irányuló munka – a jövőbeli mezőgazdasági termelés és a jövőbeli élelmiszer-ellátás biztosítása szempontjából alapvető fontosságú;
17. elismeri a genetikai erőforrásokhoz való hozzáférés garantálásának fontosságát a növénynemesítés alapjaként; fenntartja különösen a növénynemesítők jogai nemzetközi rendszerének UPOV-egyezményben foglalt alapelvét, miszerint e jogok jogosultja nem akadályozhatja meg az oltalom alatt álló növényfajta további nemesítésre való felhasználását és az újonnan nemesített fajta hasznosítását;

megjegyzi, hogy ezt az alapelvet a FAO növénygenetikai források élelmezési és mezőgazdasági felhasználásáról szóló nemzetközi egyezménye is elismeri, a 13.2. cikk d) pontjának ii. alpontjában;

18. tudomásul veszi, hogy az új, tökéletesített fajták létrehozása mind költséges, mind pedig időigényes feladat, azonban hangsúlyozza ennek szükségességét Európa versenyképességének fenntartása érdekében e területen; javasolja, hogy e költségeket megfelelő hatásvizsgálat nyomán a növényfajta-oltalmi jogok időtartamának meghosszabbításával ellentételezzék;
19. aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a növénynevelés globális piacát jelenleg néhány nagy, multinacionális vállalkozás uralja, amelyek csak korlátozott számú fajtába fektetnek be, miközben Európában a növénynevelési piac a globálishoz képest továbbra is sokszínűbb, és az ágazat jelentős részét kis- és középvállalkozások teszik ki; hangsúlyozza, hogy az európai növénynevelési piacot az egészséges verseny érdekében tovább kell fejleszteni;
20. úgy véli, hogy a nagy, globális növénynevelítő vállalkozások aggasztóan nagy befolyásra tettek szert a világ mezőgazdasága és agrárpolitikája tekintetében; kiemeli a közpénzekből finanszírozott független tudományos kutatás szerepét, amelyet a hosszú távú élelmezésbiztonság érdekében végeznek a hosszú távú közérdek szolgálatában;
21. úgy véli továbbá, hogy a nagyobb vállalkozásoknak fokozottan ki kell használniuk és meg kell osztaniuk növénynevelési technikáikat, amelyek megfelelő alkalmazása hozzájárulhat a környezettel, az éghajlattal és az élelmiszer-ellátással kapcsolatos problémák megoldásához;
22. megjegyzi, hogy a kkv-knak a kereskedelmi növényneveléshez való jelentős hozzájárulásuk miatt fontos szerepet kell játszaniuk az uniós vetőmagpiacon és a növénynevelési ágazatban, és felhívja a figyelmet arra, hogy e vállalkozások a kutatást és a tudást új kereskedelmi termékeké tudják alakítani; felhívja a figyelmet arra, hogy miközben a növénynevelés egyre intenzívebb kutatást igénylő és fokozottan csúcstechnológiát alkalmazó ágazattá válik, egy új növényfajta kifejlesztéséhez és későbbi forgalmazásához szükséges költségek és eszközök akadályt jelenthetnek a kisebb vállalkozások számára; úgy véli, hogy a növényfajta-oltalmi jogok megfelelő hosszúsága és a kutatási eredményekhez való teljes körű hozzáférés jelentős mértékben hozzájárulhatna az egyenlő versenyfeltételek megteremtéséhez, és hangsúlyozza, hogy az ezekben az Unióban működő vállalatokba való befektetés további fenntartása kritikus jelentőségű;
23. hangsúlyozza, hogy Európának fel kell újítania és tovább kell fejlesztenie az európai növényneveléssel kapcsolatos kutatási hagyományokat és gyakorlatokat;
24. hangsúlyozza az európai fajtágazdagság jelentőségét és a növényneveléssel kapcsolatos európai kutatás fontosságát, amely az európai szükségletekre összpontosít, többek között azon növényekre, gabonanövényekre és gyümölcsökre, amelyek a helyi és regionális körülmények szempontjából a legmegfelelőbbek; úgy véli, hogy e területen tett előrelépések elő fogják segíteni, hogy az európai gazdák javítsák az élelmiszer- és takarmány-előállítás mennyiségét és minőségét;
25. hangsúlyozza, hogy Európának sokszereplős növénynevelési ágazatra van szüksége;

és hogy több vállalkozás és kutatóközpont számára kellene lehetővé tenni kutatási projektek lefolytatását és a növénynevelési ágazatban való tevékenységet;

26. úgy véli, hogy a növénynevelési ágazaton belüli kutatás folytatásához hosszú távú pénzügyi támogatás szükséges, valamint hogy mivel egy új fajta létrehozása átlagosan tíz évet vesz igénybe, tarthatatlan, hogy egy növénynevelési kutatási projekt csak viszonylag rövid időszakokra kapjon pénzügyi támogatást;
27. hangsúlyozza, hogy a közös agrárpolitikával rendelkező Uniónak kötelessége felelősséget vállalni azért, hogy eleget tegyen az európai mezőgazdasági és növénynevelési ágazatra váró jövőbeli kihívásoknak; úgy véli, hogy az Uniónak vezető szerepet kell vállalnia a fenntartható növénynevelési technikák kifejlesztésében és a mezőgazdasági és növénynevelési kutatás és gyakorlat elősegítésében;
28. hangsúlyozza, hogy az Unió belüli növényneveléssel kapcsolatos alapkutatást az Unió és a tagállamok eszközeiből kell finanszírozni; úgy véli, hogy az Unió belüli kis és középméretű növénynevelési vállalkozások nem képesek arra, hogy finanszírozzák a kutatás nagy részét és ugyanakkor versenyképesek is legyenek;
29. felhívja a Bizottságot, hogy a kutatási programon és más megfelelő szakpolitikai eszközökön belül különítsen el pénzügyi forrásokat, és hozzon létre egységes struktúrát a növényneveléssel kapcsolatos kutatás és gyakorlat számára az európai sokféleség megőrzése és fejlesztése érdekében; fontosnak véli különösen, hogy elegendő idő és pénzügyi eszköz álljon a kutatási projektek rendelkezésére az eredmények eléréséhez; szintén igen fontosnak tartja, hogy a növénynevelési vállalkozások akadálytalanul hozzáférjenek a kutatások eredményeihez, és hogy sokféle kutatási projekt folyjon és ekképpen a kudarcok kisebb következményekkel járjanak;
30. hangsúlyozza, hogy a növényneveléssel kapcsolatos kutatás jövőbeli igényeinek kielégítéséhez folyamatosan szükség lesz magas képzettségű munkavállalókra, a növénytudományt és a növénynevelést pedig tovább kell népszerűsíteni az iskolákban és az egyetemeken, valamint a lakosság körében; különösen felhívja a figyelmet a 2013. május 18-i „Növények napja” sikerére;
31. hangsúlyozza, hogy a növényneveléssel kapcsolatos jogszabályok céljából végső soron azt kell kitűzni, hogy megkönnyítsék mind a növénynevelési technikák alkalmazását, mind pedig a mezőgazdasági és növényneveléssel kapcsolatos kutatást; úgy véli, hogy mindennek a helyi éghajlati és földrajzi viszonyokhoz jobban alkalmazkodó termékeket kell eredményeznie, amelyek ennél fogva végső soron magas hozamot érnek el, valamint az egészség és a környezet szempontjából is biztonságosak;
32. megállapítja, hogy a növénynevelés jelenlegi, technikaalapú jogi szabályozása mellett utólag nehéznek bizonyult meghatározni, hogy a konkrét nevelés esetében mely technikát alkalmazták, és úgy véli, hogy ez megerősíti a technikaalapú jogszabályok problémás voltát;
33. a fent ismertetett kihívásokra és az európai és a globális növénynevelési ágazat jelenlegi helyzetére való tekintettel felhívja a Bizottságot, hogy alaposan vizsgálja meg

és elemezze a helyzetet, valamint tegyen javaslatot hatékony és konkrét intézkedésekre annak érdekében, hogy megfeleljen azon kihívásoknak, amelyekkel az európai nemesítők és gazdák szembesülnek majd;

34. arra ösztönzi a Bizottságot, hogy dolgozzon ki átfogó stratégiát a mezőgazdasági termeléshez felhasznált alapanyagokról, különösen a növénynevelés vonatkozásában; sürgeti a Bizottságot, hogy biztosítson olyan szakpolitikai keretet, amely a mezőgazdasági termelékenység és fenntarthatóság fejlesztése szempontjából kulcsfontosságú területek egyikeként támogatja a mezőgazdasági termeléshez felhasznált alapanyagok ágazatát;
35. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.